

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V NOVI GORICI
 ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
 sodišče v Idrija
 dne 6.5.2016
 Podpis pristojne sodne osebe [signature]

UPRAVNO SODIŠČE
 REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

IN

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Andrej Orel kot predsednik ter Lea Chiabai in Valentina Rustja kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Špele Šifrer kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UPRAVNA ENOTA IDRİJA**, Študentovska ulica 2, Idrija, zoper toženo stranko: **INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC**, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-239/2015/7 z dne 4. 1. 2016,

na seji **6. maja 2016**

ODLOČILO:

- I. Tožba zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca, št. 090-239/2015/7 z dne 4. 1. 2016 se zavrže.
- II. Tožbi zoper 2. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca, št. 090-239/2015/7 z dne 4. 1. 2016 se ugotovi in se v tem obsegu izpodbijana odločba vrne istemu organu v ponovni postopek.

III. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. v nadaljevanju prizadeta stranka) je pri tožeči stranki dne 5. 8. 2015 vložila zahtevo, naj ji posreduje kopije vseh dokumentov, ki so navedeni v popisu zadeve Gradbeno dovoljenje - varstveno delovni center (št. zadeve 351-65/2007) in v popisu zadeve Uporabno dovoljenje - varstveno delovni center (Št. zadeve 351-159/2007). Ta popisa je tožeča stranka prizadeti stranki posredovala kot informacijo javnega značaja dne 15. 7. 2015. Poleg tega je prizadeta stranka od tožeče stranke zahtevala kopije projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja (v nadaljevanju PGD), in sicer kopije vodilne mape, arhitekturnega načrta in dokumentov, kot izhajajo iz Kazala vsebine projekta in iz Kazala vsebine vodilne mape.
2. Tožeča stranka je z odločbo št. 090-14/2015 z dne 19. 8. 2015 zahtevi prizadete stranke, ki se nanaša na posredovanje vseh kopij dokumentov, navedeni v popisih prej navedenih zadev, delno ugodila (točka 1 izreka odločbe), njeno zahtevo za posredovanje kopije PGD pa zavrnila (točka 2 izreka odločbe), določila pa, da se prizadeta stranka s to informacijo lahko seznaniti tako, da ji bo na vpogled v prostorih tožeče stranke (točka 3 izreka odločbe). V obrazložitvi je tožeča stranka pojasnila, da je prizadeti stranki že pred njeno zahtevo posredovala kopijo gradbenega in uporabnega dovoljenja ter kopijo zapisnika o tehničnem pregledu ter da je zato v tem obsegu njeno zahtevo zavrnila, prav tako pa zavrnila tudi glede tistih delov dokumentacije, ki niso informacije javnega značaja. Glede zahteve prizadete stranke, da se ji posreduje kopije PGD, je tožeča stranka pojasnila, da ima prosilec pravico določiti, na kakšen način se želi seznaniti z zahtevano informacijo javnega značaja, razen v primeru omejitve, ki vpliva na obliko seznanitve in je določena v drugem odstavku 25. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Po tej določbi lahko dobi prosilec informacijo o avtorskem delu, ki je zavarovano skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, le na vpogled. Zakon o avtorski in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) za avtorska dela opredeljuje tudi arhitekturna dela. Med ta dela je mogoče uvrstiti PGD in ima zato prizadeta stranka možnost, da se s to informacijo seznaniti le z vpogledom.
3. Prizadeta stranka je zoper odločitev tožene stranke vložila pritožbo, o kateri je odločila tožena stranka z izpodbijano odločbo. V 1. točki izreka je tožena stranka pritožbi ugodila tako, da je 1. točko izreka odločbe tožeče stranke (to je v delu, kjer je tožeča stranka zahtevi prizadete stranke za posredovanje vseh kopij dokumentov, navedeni v popisih, delno ugodila), odpravila ter jo vrnila tožeči stranki v ponovno odločanje. V 2. točki izreka je tožena stranka spremenila 2. točko izreka odločbe tožeče stranke (to je v delu, kjer je tožeča stranka odločila o

zahtevku prizadete stranke za posredovanje kopije PGD), in to tako, da je določila, da mora tožeča stranka prizadeti stranki v roku 31 dni po prejemu odločbe posredovati fotokopije iz PGD, in sicer vodilno mapo, načrt arhitekture, načrt gradbenih konstrukcij, načrt gradbene konstrukcije - projekt temeljenja, načrt strojnih instalacij in strojne opreme, načrt električnih napeljav in elektro opreme, načrt telekomunikacijskih napeljav in TK opreme ter elaborate. Za vsak del PGD je tožena stranka določila, kaj iz te dokumentacije mora tožeča stranka v obliki kopije predložiti prizadeti stranki ter katere podatke v teh dokumentih mora prekriti. Tožena stranka pa je zavrnila zahtevo prizadete stranke, da bi kopirani dokumenti vsebovali tudi osebne podatke.

4. Tožena stranka je v obrazložitvi svoje odločitve pojasnila, da je odločbo tožeče stranke v 1. točki odpravila in ji jo v tem obsegu vrnila v ponovno odločanje zato, ker se tožeča stranka ni opredelila do vseh dokumentov v spisih in je njena odločitev le pavšalna. Pri odločitvi o tem, da spremeni odločitev tožeče stranke v 2. točki odločbe, je tožena stranka izhajala iz ugotovitve, da med strankama ni sporno, da so zahtevani dokumenti informacija javnega značaja, pač pa sporno le to ali je prizadeta stranka upravičena do fotokopij PGD ali pa gre za avtorsko delo in je zato upravičena le do vpogleda te dokumentacije. Ugotovila je, da PGD izpolnjuje vseh pet temeljnih predpostavk avtorskega dela iz 5. člena ZASP, vendar pa je treba v konkretnem primeru upoštevati tudi določbe 9. člena ZASP, ki določenim delom odreka avtorskopravno varstvo, med drugim tudi uradnim besedilom z upravnega področja. V primeru uradnih besedil se mora avtorjev interes umakniti javnemu. Taka besedila so tudi gradbena dovoljenja. Po določbi drugega odstavka 68. člena Zakona o graditvi objektov (v nadaljevanju ZGO-1) je PGD sestavni del gradbenega dovoljenja, vsebuje pa vodilno mapo, načrte in elaborate. Posledično to pomeni, da z dnem izdaje gradbenega dovoljenja postanejo uradno besedilo tudi vsi dokumenti PGD in so s tem izvzeti iz avtorskopravnega varstva po ZASP, prizadeta stranka pa je upravičena tudi do fotokopij te dokumentacije. Tožena stranka meni, da gre v konkretnem primeru tudi za podatke, ki predstavljajo okoljske podatke, saj po Zakonu o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1) pomeni gradnja in uporaba objektov poseg v prostor. Podatki o gradnji so torej okoljski podatki, za katere Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dopustu do pravnega sredstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija) določa, da zanje ne velja nobena izjema od prostega dostopa do informacij javnega značaja. Načelo javnosti izhaja tudi iz 13. člena ZVO-1, ki določa, da so okoljski podatki javni in ima vsak pravico do dostopa do teh podatkov, skladno z zakonom. Tožena stranka je zato pritožbi prizadete stranke ugodila, razen v delu, kjer je zahtevala, da so ji dostopni tudi osebni podatki iz PGD ter v tem delu njeno zahtevo zavrnila.
5. Tožeča stranka je zoper odločitev tožene stranke vložila pritožbo. Sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi ter vrne toženi stranki v ponovno

odločanje, tožena stranka pa naj ji tudi povrne stroške postopka. Navaja, da so v kopijah gradbenega in uporabnega dovoljenja, ki ju je prejela prizadeta stranka, navedeni vsi podatki, ki so potrebni, da si lahko vsakdo zagotovi pravno varstvo svojih pravic, oziroma mu je dana možnost, da s tem pridobi podatke še iz drugih baz podatkov. PGD je avtorsko delo, ki se ureja s civilnopravnim razmerjem med naročnikom in izdelovalcem ter je avtorsko zaščiteno. Tožeča stranka je pri svoji odločitvi zato izhajala iz 5. člena ZASP. Meni, da je v postopku spoštovala pravice, ki gredo prizadeti stranki po ZDIJZ in ji dovolila vpogled v PGD, skladno z določbo 25. člena ZDIJZ, kot tudi z dosedanjo prakso tožene stranke. Tožbi prilaga več tovrstnih odločitev. S tako odločitvijo je bila zagotovljena javnost in odprtost delovanja organa. Tožena stranka je v pritožbenem postopku v postopek pritegnila tudi Kolektor Koling, d.o.o., Idrija kot stranskega udeleženca, ki je v dopisu z dne 1. 12. 2015 navedel, da je PGD avtorsko delo. Tožeča stranka meni, da je tožena stranka napačno ocenila, da naj bi bile te avtorske pravice s tem, ko je bil PGD zaveden v dokument kot del dokumentacije za izdajo gradbenega dovoljenja, prenese na organ.

6. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo uvodoma izpostavila, da tožeča stranka izpodbija njeno odločitev v celoti, četudi je v 1. točki izpodbijane odločbe odločila, da se odločitev tožene stranke odpravi in ji vrne v ponovno odločanje. Upravni spor zoper ta del izpodbijane odločbe torej ni dovoljen. Glede svoje odločitve v 2. točki izpodbijane odločbe je ponovila vsa svoja stališča iz izpodbijane odločbe. Ponovno je poudarila, da je ključnega pomena to, da je avtorsko delo, to je PGD, postalo z dnem izdaje gradbenega dovoljenja del upravne odločbe, ki ni avtorskopravno varovana. V nadaljevanju je povzela določbe ZGO-1, ki urejajo pristojnosti upravnih organov ob odločanju o izdaji gradbenega dovoljenja ter poudarila, da je pridobila tudi mnenje Ministrstva za okolje in prostor, da je PGD nujni sestavni del gradbenega dovoljenja. Prav zato je njena odločitev drugačna od odločitev v predhodnih zadevah, na katere se sklicuje tožeča stranka, saj takrat s tem mnenjem še ni razpolagala. Ponovno je izpostavila tudi, da gre v konkretnem primeru za podatke, ki predstavljajo okoljske podatke in za katere velja, da so javni. Sodišču predlaga, da tožbo v delu, ki se nanaša na 1. točko izpodbijane odločbe zavrže, v delu, ki se nanaša na 2. točko pa zavrne.
7. Sodišče je tožbo vročilo tudi strankama iz interesom, to je prizadeti stranki ter družbi Kolektor Koling, d.o.o., Idrija. Slednja na tožbo ni odgovorila, prizadeta stranka pa v odgovoru sodišču predlagala, naj tožbo zavrne. Navaja, da je projektno dokumentacijo v obravnavanem primeru pripravil Kolektor Koling, d.o.o., Idrija. Gradnja se je izvajala za namen končnega uporabnika VDC Idrija na osnovi poizvedovalnega razpisa za najem poslovnih prostorov. Objekt je bil torej grajen za končnega javnega uporabnika, ki ga ima danes v dolgoročnem najemu. V svoji vlogi za dostop do informacij je navedla, da želi pridobiti dokumentacijo zato, ker je le na tak način mogoče izvesti nadzor javnosti in izvedbo strokovnega

pregleda skladnosti objekta s projektno dokumentacijo in prostorskim aktom. Objekt nima statusa državnega objekta, avtor PGD pa ni prejel za projekt nagrade, ki bi objekt opredeljevala kot arhitekturni presežek. Absolutna avtorska pravna zaščita bi izničila vlogo ZDIJZ, saj brez pregleda dokumentacije nadzor javnosti ne bi bil mogoč. Meni, da zahteva ne krši avtorskega prava in tudi avtorju z razkritjem ne bi bila povzročena škoda ali bila ogrožena njegova konkurenčna prednost, saj se sama ne ukvarja s tovrstno dejavnostjo.

K točki I izreka:

8. V upravnem sporu odloča sodišče o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v pravni položaj tožnika (prvi odstavek 2. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1). Dokončni upravni akt je tisti akt, zoper katerega ni mogoče vložiti rednih pravnih sredstev v postopku odločanja (tretji odstavek 2. člena ZUS-1). V obravnavanem primeru je tožena stranka v izpodbijani odločbi sprejela dve odločitvi, ki imata različna procesna učinka. V 1. točki izreka izpodbijane odločbe je pritožbi prizadete stranke ugodila, odločbo tožeče stranke, št. 090-14/2015 z dne 19. 8. 2014, v 1. točki izreka odpravila ter ji zadevo v tem obsegu vrnila v ponovno odločanje. V 2. točki izreka izpodbijane odločbe pa je tožena stranka pritožbi prizadete stranke ugodila in odločbo tožeče stranke, št. 090-14/2015 z dne 19. 8. 2014, v 2. točki izreka spremenila, oziroma pritožbo zavrnila glede odločitve o prekritju varovanih osebnih podatkov (3. točka izreka izpodbijane odločbe). Odločitev tožene stranke je s tem postala dokončna le 2. in 3. točki izreka izpodbijane odločbe, ne pa tudi v 1. točki, saj bo o tem morala ponovno odločati tožeča stranka, zoper njeno odločitev pa bo dopustna pritožba. Upravni spor je torej v obravnavanem primeru dopusten le zoper 2. in 3. točko izreka izpodbijane odločbe (tožeča stranka sicer v tožbi vsebinsko izpodbija 2. točko, kar je pojasnjeno v nadaljevanju), medtem ko je bila odločitev iz 1. točke izreka odločbe tožeče stranke, št. 090-14/2015 z dne 19. 8. 2014, odpravljena in še ni postala dokončna ter zato, ob upoštevanju določbe 2. člena ZUS-1, ni akt, ki se ga lahko izpodbija v upravnem sporu.
9. Skladno z opisanimi ugotovitvami je sodišče na podlagi 4. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1 tožbo tožeče stranke zoper 1. točko izreka odločbe tožene stranke zavrglo.

K točki II. izreka:

10. Tožena stranka je v obrazložitvi svoje odločitve pravilno ugotovila, da v zadevi ni sporno, da je PGD informacija javnega značaja, prav tako tudi ne, da PGD izpolnjuje vse predpostavke, ki jih 5. člen ZASP določa za opredelitev posameznega dela kot avtorskega dela. Sporno je, ali je prizadeta stranka, ki ima pravico, da se s to informacijo seznanji, upravičena do fotokopij PGD ali le do

vpogleda te dokumentacije, torej ali je PGD avtorsko delo in s tem zanj veljajo omejitve glede načina dostopa do informacij po ZASP ali pa je sestavni del gradbenega dovoljenja, torej upravne odločbe, za katero tovrstno varstvo ne velja. Tožeča stranka namreč trdi, da je PGD sicer informacija javnega značaja, vendar pa obenem avtorsko delo in da ima zato prizadeta stranka možnost, da se s to informacijo seznanijo le z vpogledom, medtem ko tožena stranka meni, da je PGD z izdajo gradbenega dovoljenja njegov sestavni del, s tem del upravne odločbe in zato zanj ne veljajo več pravila o avtorskopravnem varstvu. Tožena stranka tudi trdi, da gre obenem za okoljske informacije, za katere ne veljajo nobene omejitve glede prostega dostopa do informacij javnega značaja.

11. Prvi odstavek 4. člena ZDIJZ kot informacijo javnega značaja določa tisto informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam, vsak prosilec pa ima na svojo zahtevo pravico pridobiti od organa informacijo javnega značaja tako, da jo pridobi na vpogled ali da pridobi njen prepis, fotokopijo ali elektronski zapis (prvi in drugi odstavek 5. člena ZDIJZ). To pomeni, da je prosilec tisti, ki določi način, s katerim se želi seznaniti z vsebino zahtevane informacije, organ, ki prosilcu ugodijo, pa ga z informacijo seznanijo na način, kot ga želi prosilec. Izjema velja le za primere, ko je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico. Organ v takem primeru prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da na vpogled (drugi odstavek 25. člena ZDIJZ), torej prosilec v takem primeru ne more sam izbirati načina, s katerim se bo seznanil z informacijo.
12. Avtorska dela, pravice, ki iz teh del izhajajo, njihovo zaščito in prenos, ureja ZASP. 15. člen ZASP določa avtorsko pravico kot enovito pravico na avtorskem delu, iz katere izvirajo izključna osebnostna upravičenja (moralne avtorske pravice), izključna premoženjska upravičenja (materialne avtorske pravice) in druga upravičenja avtorja (druge pravice avtorja). Avtorska pravica kot celota ni prenosljiva (69. člen ZASP), prav tako avtor ne more prenašati na druge osebe moralnih avtorskih pravic, lahko pa posamične materialne avtorske pravice (70. člen ZASP), in sicer s pogodbo ali drugim pravnim poslom, če ni z zakonom določeno drugače (drugi odstavek 70. člena ZASP). 21. člen ZASP določa, da materialne avtorske pravice varujejo premoženjske interese avtorja s tem, da je le avtor tisti, ki izključno dovoljuje ali prepoveduje uporabo svojega dela in primerkov svojega dela, uporaba tega dela pa je dopustna le, če je avtor, skladno z zakonom in pod pogoji, ki jih je določil, prenesel ustrezno avtorsko materialno pravico. Ena izmed avtorskih materialnih pravic je tudi pravica do reproduciranja, zlasti v obliki grafičnega razmnoževanja (drugi odstavek 23. člena ZASP).

13. Med varovana avtorska dela ZASP uvršča tudi arhitekturna dela, kot na primer skice, načrte ter izvedene objekte s področja arhitekture, urbanizma in krajinske krajine (9. točka drugega odstavka 5. člena ZASP), medtem ko uradna besedila z zakonodajnega, upravnega in sodnega področja niso avtorskopravno varovana (2. točka prvega odstavka 9. člena ZASP). Med strankama, kot že rečeno, ni sporno, da je PGD avtorsko delo in da ga je mogoče uvrstiti med arhitekturna dela, vendar pa je obenem tudi sestavni del gradbenega dovoljenja, kot to določa 68. člen ZGO-1. Vsebino PGD predpisuje Pravilnik o projektni dokumentaciji, ki v 5. členu določa, da ga sestavljajo vodilna mapa, načrti in elaborati, določa pa tudi vsebino teh sestavni delov PGD. Stranki sta soglasni, da je PGD, kot sestavni del gradbenega dovoljenja, obenem informacija javnega značaja, na tej točki pa se zastavi vprašanje ali se s tako informacijo lahko prosilec seznanil le z vpogledom ali tudi z reproduciranjem, oziroma, z drugimi besedami, ali PGD s tem, ko postane sestavni del gradbenega dovoljenja, torej upravnega akta, izgubi zaščito po ZASP. Ta dilema obenem pomeni, da gre za tehtanje dveh pravic - na eni strani avtorske pravice in na drugi pravice do pridobitve informacij javnega značaja. Sodišče ugotavlja, da se je tožena stranka postavila na stališče, da PGD s tem, ko postane sestavni del gradbenega dovoljenja, izgubi zaščito po ZASP, torej je pravico do pridobitve informacij javnega značaja ocenila kot močnejšo pravico glede na avtorsko pravico.
14. Sodišče je pri presoji odločitve tožene stranke izhajalo iz drugega odstavka 25. člena ZDIJZ, ki določa, da če je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko in sorodne pravice in je imetnik pravic tretja oseba, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da zgolj na vpogled. Izjema od tega pravila velja le za primere, ko gre za podatke iz druge alineje tretjega odstavka 6. člena tega zakona, to je za podatke glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatke iz varnostnega poročila in druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja, saj se ti podatki posredujejo brez omejitev glede načina seznanitve. Sodišče meni, da je, skladno s tako zakonsko diktacijo, treba v vsakem posamičnem primeru ugotoviti, v kakšnem obsegu in kateri element avtorske pravice je zavarovan, kot tudi ugotoviti, v kakšnem obsegu so bile avtorske pravice prenesene na tretjo osebo in ali je avtor morebiti razpolagal tudi z materialno avtorsko pravico do reproduciranja njegovega dela (smiselno enako sodišče v sodbah opr. št. I U 1218/2010, I U 1497/2010). Sodišče meni, da določba drugega odstavka 25. člena ZDIJZ ureja prav take primere kot je obravnavani, torej primere, ko se nasproti postavita na eni strani avtorska pravica in na drugi strani pravica do pridobitve informacij javnega značaja in to tako, da prosilec lahko pride do informacij in da se obenem avtorju nudi zaščita, skladno z pridobljenimi oziroma prenesenimi avtorskimi pravicami. Tožena stranka od te zakonske določbe odstopa s trditvijo, da s trenutkom, ko postane PGD del gradbenega dovoljenja, izgubi avtor tega dela,

oziroma tisti, na katerega je bila avtorska pravica prenesena, vse iz tega izhajajoče avtorske pravice, ne da bi tako stališče obrazložila. Tako stališče je, kot ugotavlja sodišče, v nasprotju s prej opisanim namenom drugega odstavka 25. člena ZDIJZ, torej je tožena stranka zmotno uporabila materialno pravo. Drugačnega zaključka ne utemeljuje niti ZVO-1, ki ureja pravico javnosti do sodelovanja pri posegih v okolje. Tožena stranka se sklicuje na Aarhuško konvencijo in se postavi na stališče, da je določba drugega odstavka 25. člena ZDIJZ v primeru gradenj, ki so poseg v prostor, pravno nerelevantna, ne da bi ob tem upoštevala, da prav ta odločba omejuje vpogled v informacije javnega značaja na način, kot ga določi prosilec, le v tistih primerih, ki jih našteva določba 2. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Izpodbijana odločitev torej temelji na zmotno uporabljenem materialnem pravu, tožena stranka pa tako odločitev utemeljuje le s pavšalnim sklicevanjem na določbe konvencije.

15. Sodišče meni, da tožena stranka ni ugotovila v kakšnem obsegu so bile (če so bile) avtorske pravice iz PGD prenesene na tretjo osebo in ali je bila prenesena tudi pravica do reproduciranja, kar je za obravnavano zadevo ključnega pomena. Od te ugotovitve je namreč odvisno ali se prizadeta stranka s PGD lahko seznanila na način, kot si ga izbere, torej tudi s kopijami (kolikor prenos avtorske pravice zajema tudi pravico do reproduciranja) ali pa le v vpogledom. Iz izpodbijane odločbe izhaja ugotovitev, da je bil Kolektor Koling, d.o.o. nosilec projekta, vendar pa so v PGD zajeti različni načrti in elaborati, ki jih ni izdelal le nosilec projekta, pač pa drugi avtorji. Razmerij med njimi, oziroma zatrjevanega prenosa pravic, tožena stranka ni ugotavljala, zlasti pa ni ugotovila, kdo so bili dejansko avtorji teh del (kot avtorji posameznih načrtov so namreč navedene različne gospodarske družbe) in na kakšen način in v kakšnem obsegu so bile avtorske pravice prenesene in na koga. Dejstvo je namreč, da se avtorske pravice prenašajo le na podlagi pogodb (lahko tudi pogodbe o zaposlitvi), vendar pa tožena stranka ni ugotovila niti dejanskih avtorjev niti obsega avtorskih pravic niti ali so bile materialne avtorske pravice prenesene, kako, v kakšen obsegu in ali so bile prenesene tudi pravice do reproduciranja, s tem pa je dejansko stanje ostalo nepopolno ugotovljeno (enako sodišče v sodbi opr. št. I U 1218/2010).
16. Odločitev tožene stranke pomeni odstop od njene dosedanje prakse (obenem tudi sodne prakse, ki je citirana zgoraj), na kar opozarja tožeča stranka, ki je svojo odločitev sprejela prav na podlagi predhodnih odločb tožene stranke (tožbi prilaga odločbe tožeče stranke, št. 090-213/2013/3 z dne 12. 11. 2013, št. 090-237/2013/5 z dne 22. 11. 2013 in št. 090-181/2013/6 z dne 13. 1. 2014). Tožena stranka tega odstopa v izpodbijani odločbi ni obrazložila. V odgovoru na tožbo sicer navaja, da se je za spremenjeno prakso odločila zato, ker je prejela mnenje Ministrstva za okolje in prostor o tem, da je PGD sestavni del gradbenega dovoljenja in da s takim mnenjem prej ni razpolagala, vendar pa ob tem prezre, da je bila določba 68. člena ZGO-1 že v času sprejemanja predhodnih odločitev tožene stranke povsem

enaka. Iz te določbe pa jasno izhaja, da je PGD sestavni del gradbenega dovoljenja, kar pomeni, da mnenje, na katerega se sklicuje tožena stranka, pravzaprav ne prinaša nobene nove razlage zakonske določbe, pač pa pomeni le prepis zakonskega teksta.

17. Glede na navedeno je sodišče tožbi tožeče stranke zoper 2. točko izreka tožene stranke ugodilo in izpodbijano odločbo v na podlagi 4., 2. in 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 odpravilo ter zadevo vrnilo toženi stranki v ponovni postopek (tretji odstavek 64. člena ZUS-1). V ponovnem postopku mora tožena stranka ugotovljene pomanjkljivosti odpraviti.

K točki III izreka:

18. Sodišče je odločitev o stroških postopka sprejelo na podlagi šestega odstavka 25. člena ZUS-1. Po tej zakonski odločbi v upravnih sporih iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona, torej upravnih sporih, ko odloča sodišče, med drugim, o javnopravnih sporih med državo in nosilci javnih pooblastil, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka. Skladno s to zakonsko določbo je zato sodišče po tem, ko je tožeča stranka v tožbi zahtevala, da ji tožena stranka povrne stroške postopka, odločilo, da vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper I. točko izreka je dovoljena pritožba v roku **15 dni** od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vložijo le osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Zoper II. točko izreka pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73.člena ZUS-1).

Nova Gorica, 6. maj 2016

Predsednik senata:

Andrej Orel, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

